

NAZLI ASPAY SENER

UZAY MACERALARI KARANLIKLAR ÜLKESİ

GENÇ HAYAT

Nazlı Aspay SENER

1972 yılında Aydın'da doğdu. Avni Başman İlköğretim Okulu, Üsküdar Ortaokulu ve Üsküdar Kız Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun olduktan sonra aynı üniversitede Yüksek Lisans yaparak, "Toplumsal Bakış Açısından Oyun ve Oyuncaklar" isimli bir tez hazırladı. Aynı yıllarda çeşitli dergi ve gazetelerde sosyolojik makaleler yazdı.

Şair ve yazar babası Dilâver Cebeci'nin de etkisiyle çocukluktan beri hayal gücüne dayanan ve ilginç konulu hikâyeler yazan Sener, bunları bir deftere toplamıştır.

1997 yılından bu yana çeşitli kurumlarda Felsefe Grubu öğretmenliği yapan Sener, 3 sene boyunca TRT Çocuk Dergisi'nde "Gizemler Diyarına Yolculuk" isimli çizgi roman hikâyeleri yazmıştır. Bu hikâyeler daha sonra TRT Çocuk Kanalı'nda çizgi film olarak da yayınlanmaya başlayınca, iki sezon boyunca bunların senaryolarını yazmaya devam etmiştir.

Beş kitaptan oluşacak Uzak Maceraları Dizisi, yazarın çocuk edebiyatı alanındaki ilk eserleridir.

Sener, evli ve 3 kız çocuk annesidir.

Uzay Maceracılarımız

AYGEZ

Uzay meraklısı, maceracı, cesur, akıllı, neşeli bir kızdır. Küçüklüğünden beri hayalinde gezegen gezegen dolaşmak ve yeni gezegenler keşfetmek vardır.

GÜNGEZ

Meraklı ve cesur bir çocuktur. Aşırı merakı, bazen başına çok büyük işler açabilir. Ayakkabısının bir bağcığı devamlı çözülmüş vaziyettedir.

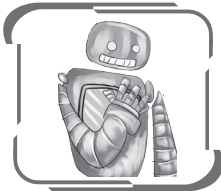
CEVRIYE TEYZE

Torunu Şakir Burak ile yaşayan huysuz ama sevimli teyzedir. Örgü örmeyi çok sever. Ayrıca herkese nasihat vermeye de bayılır.

ŞAKİR BURAK

Babaannesi Cevriye teyzeyle birlikte yaşar. Havalı bir çocuktur. Saç bakımına önem verir. Cesur olmasının yanı sıra aynı zamanda komiktir de.

ŞABALAK

Aygez ve Gungez'in yanlarında bulunan yardımcı robotlarıdır. Çok önemli bilgiler verir. Onlara her türlü desteği sağlar ve yardımcı olur.

ÖZET

Aygez ve Güngez; Uçukkaçıkya adlı teknoloji harkası gezegende, yardımcı robotları Şabalak ile birlikte yaşayan iki kardeştir.

Bir gün, Kâşif 1 isimli üstün özelliklere sahip büyük bir uzay mekiği bulurlar. Bu, sonsuz enerji kaynağına ulaşmak için diğer gezegenlere gitmesi amacıyla, bilim adamları tarafından yapılan bir mekiğtir.

İki kardeş ve robotları, mekiği incelemek için içine girerler. İşte ne olursa ondan sonra olur. Mekikten çıkmak için aceleyle koşarlarken Güngez, ayakkabısının çözülmüş bağcığına basar ve yanlışıklıkla mekiği çalıştıran kola tutunur. Kâşif 1 havalanmaya başlar ve böylece bilinmeyene doğru yol alırlar.

Mekik, onları İstanbul'un Çengelköy semtinde torunu Şakir Burak ile yaşayan Cevriye teyzenin bahçesine götürür. Bahçesinde uzay mekiğini görünce şaşırان Cevriye teyze ve torunu merak edip mekiğe binerler. Çevreden tehlike sinyalinii alan Kâşif 1, yeni yolcularıyla birlikte havalanarak oradan uzaklaşır.

Böylece kahramanlarımızın uzay macerası başlamış olur. Uzay yolculuklarında ilk durak Kinya'dır. Kin duygusunun ağır bastığı ve kindar insanlarla dolu bu yerde kahramanlarımız ilginç maceralar yaşarlar.

KAZA

Yıl 2040. Kâşif 1, uzayın uzak ve karanlık bir yerinde içinde biri robot, üç yolcusuyla beraber hızla ilerlemekteydi.

Aygez, panik hâlinde, "Şabalak çabuk bir şeyler yap. Mekiği durdur." diye komut verdi. Arada bir saçmalayan robot, gösterge panellerinin önüne gelerek bazı düğmelere bastı ama bunlar sadece sesli uyarı sistemini devreye sokmuştu:

"Kâşif 1, otomatik belirlenmiş rota sistemine girmiştir. Kâşif 1, otomatik belirlenmiş rota sistemine girmiştir..." Şabalak daha önce bastığı ışıklı düğmelerden birine basarak tekrarlayan uyarı sistemini durdurdu. Sonra ışığı devamlı yanıp sönen saydam bir başka düğmeye basar basmaz bu kez başka bir sesli uyarı devreye girdi, "Mekik otomatik keşif rota sistemindedir. Bu rota, şifreli tuşlara elle basılarak değiştirilebilir."

Bu sefer de Güngez panikle Şabalak'a komut verdi. "Şabalak bir şeyler yapsana hadi!" Fakat Şabalak'ın bastığı hiçbir düğme, çektiği hiçbir kol mekiği durdurmaya ya da otomatik sistemden çıkıp geri döndürmeye yaramıyordu. Mekik büyük bir hızla atmosferin dışına çıkmış, kendi belirlediği rotasında bir yere doğru gidiyordu. Ama bu rota çocuklar için sadece bir "bilinmeyen"di.

“Eyvaaah, ne yapacağız şimdi?” dedi Aygez. “Bu mekiğin duracağı falan yok. Nasıl oldu bu böyle, ne yaptın sen?”

Hâlâ şaşkınlığını üzerinden atamayan kardeşi mahcup bir hâlde açıkladı. “Ne bileyim, mekiğin çıkış kapısına doğru koşuyorduk işte. Şabalak benim arkamdaydı, birden yanlışlıkla bana çarptı. Ben de yere düşerken istemeden mekiğin sistemini çalıştıran kola tutunmuşum.”

Güngez’in bu cevabı Aygez’i iyice sinirlendirmişti. “Aferin sana Güngez aferin. Ayakkabının bağcığını bağlamayı ihmal ettiğin için nereye gittiğimizi bilmiyoruz bile.” diyerek o sırada gösterge panellerini incelemekte olan Şabalak’ın yanına geldi.

Güngez de arkasından, “Ne yapayım ya bilerek mi yaptım sanki. Kaza oldu işte.” diye kendini savunarak gösterge panellerinin önüne geldiğinde Aygez onu hemen uyardı, “Aman sakın bir şeylere dokunayım deme!” Sonra gözü kardeşinin sağ ayağına takıldı. Bağcığı hâlâ çözüktü ve yeni bir kazaya davetiye çıkaracakmış gibi yerde yılan gibi kıvrılmış tehditkâr bir biçimde duruyordu.

Aygez dayanamayarak, “Şu çözülmüş ayakkabı bağcını da bağla artık. Yoksa başımıza daha çok iş açacak.” diye kızdı. Hatası devamlı yüzüne vurulan Güngez bu kez sinir olmuştu. “Ya tamam Aygez, abartma artık. Bağlayamıyorum işte biliyorsun. Eğer mekiğin rota değiştirme düğmesini bulursak eve geri dönebiliriz. Haydi Şabalak çözelim şu işi.” diyerek gösterge panellerindeki düğmeleri incelemeye başladı.

Şabalak, alakasız ama şiirsel bir ifadeyle, “Getir Güngez sağ ayağını, bağlayayım şu botlarını. Bağlamazsak eğer, mahvedecek ortalığı.” deyince ortam biraz yumu-

şamıştı. Aygez gülerek, "Güngez'in bağcığını bağlayarak mı çözeceksin mekiğin çalışma sistemini Şabalak?" Robot ona bir karşılık vermedi. Güngez keyifle ayağını uzattı, Şabalak da eğilip bağladı bağlamasına ama tam kalkarken elini gösterge panellerinin üzerine yanlışlıkla koyunca olanlar oldu.

Mekik birden gürültüyle başka bir yöne doğru hızlıca manevra yapmaya başladı. Bu hızlı dönüş hepsini sarstı ve yere düşürdü. Bir süre uzay gemisinin içinde çığlıklar atarak sağa sola savruldu. Sonra mekik yavaşlayınca sesli uyarı sistemi devreye girdi, "Rota şifreli düğmeler yardımıyla elle değiştirilmiştir. Mekik ana hedeften 30 derecelik bir sapmayla yeni rotasına kilitlenmiştir." Uyarı birkaç defa daha tekrar edildikten sonra otomatik olarak sona erince iki kardeş yattıkları yerden derin bir nefes aldılar. Her şey yolundaydı ve mekik sakın bir şekilde seyrine devam ediyordu.

Aygez, yerden doğrulurken, "İşte Güngez, kastettiğim buydu. Bu sefer de Şabalak ortalığı karıştırdı senin yüzünden. Kim bilir hangi düğmelere bastı da böyle oldu?" dedi. Olanlardan hiç memnun değildi. Kardeşi bu kez hiç sesini çıkarmadı. Şabalak da, "Mekiğin uyarı sisteminde belirttiği gibi, bastığım düğme ya da düğmeler elle basılınca devreye giren şifreli düğmelerdi. Bu sebeple mekik otomatik olarak yeni bir rota sistemi belirledi." diye açıklama yaptı robotik sesiyle. "O zaman bu hatayı düzelt hemen Şabalak." dedi Aygez. Sesi sert ve emredici bir tondaydı.

Şabalak, Aygez'in bu komutuyla hemen harekete geçti. Mekiğin nasıl çalıştığını anlamak için devrelerini sesli bir şekilde çalıştırdı. Fakat bir sorun vardı. O da,

içinde buldukları uzay mekiğinin kumanda ve yönetim sisteminin, daha önce gördükleri mekiklere hiç benzemiyor oluşuydu. Şimdilik, mekiğin komuta yönetim panellerindeki verileri kendine yükleyip bir ayrıştırma yapıyor, diğer taraftan mekiğin veri tabanına girmeye çalışıyordu. Bir de yanlışlıkla bastığı şifreli düğmeleri bulmaya çalışıyor, bir tanesine mi yoksa birden fazlasına mı aynı anda bastığını çözmeye çalışıyordu.

Güngez'in kaza ile bir kolu çekmesi sonucu Kâşif 1, teknolojik üstünlüğü ile bilinen Seraya ülkesinin 40. Bölgesi'ndeki "Uzay Mekiği Yapım Üssü"nden kalkışını yapmış, büyük bir hızla Uçukkaçıkya gezegeninin atmosferinin dışına çoktan çıkmıştı. Bir de üstüne Şabalak'ın yanlışlıkla birkaç şifreli düğmeye basması sonucu mekiğin rotası değişmişti. Başlangıçta zaten bilmedikleri bir rotadan yine bilmedikleri yeni bir rotaya gidiyorlardı.

Başta gelişmiş robotları Şabalak olmak üzere Aygez ve Güngez'in bu otomatik sistemi değiştirip, mekiği Uçukkaçıkya gezegenine geri döndürmek için ilgili düğmeyi acilen bulmaları gerekiyordu. Mekiğin gösterge ve yönetim panelindeki düğmelerin üzerinde hepsi büyük harflerden oluşan kısaltmalar yer aldığından, çocuklar bunların mekiğin hangi özelliğini devreye soktuğunu anlamıyorlardı. Uçukkaçıkya'da kendi özel mekiklerinde ise düğmelerin üzerinde her şey açık bir şekilde yazıyordu. Mesela bir düğmenin üzerinde "Koruma Kalkanı", bir düğmenin üzerinde "Rota Değiştirme", bir diğer düğmede "Hız Ayarı" yazıyor, çocuklar da buna göre mekiklerini yönlendirebiliyorlardı. Ama Kâşif 1 isimli bu mekik çok başkaydı.

Bu arada Kâşif 1, hızını hiç düşürmemişti. Birçok düğmeden, koldan ve bilgisayar sistemlerinden oluşan kumanda panelinin bir kısmında sarı, mavi ışıklı düğmeler yanıp sönüyor, bir kısmında da kırmızı ve beyaz ışıklar yanıp sönüyordu. Mekik, Şabalak'ın yanlılıkla bir yerlere basması sonucu, otomatik olarak rotasını değiştirmiş, yeni hedeflediği yere doğru gidiyordu.

Güngez, kısa bir süre sonra oturduğu koltuktan kalkmış, Şabalak'a destek olmak için gösterge panelinin önüne gelmişti. Aceleci ve gözü kara bir erkek çocuğu olduğundan içinde buldukları bu zor durumdan bir an önce kurtulmak için, kendi aklınca bir düğmeye basmaya kararlıydı. "Bence, düğmelerin üzerindeki büyük yazılmış kısaltmaların ne anlama geldiğini tahmin yürüterek bulabiliriz." dedi.

Ama olaylara ondan daha temkinli yaklaşan kız kardeşi Aygez onu hemen uyardı. "Sakın Güngez, sakın ne işe yaradığını bilmediğin bir düğmeye basarak başımıza yeni bir dert açma! Şabalak burada bir sürü düğmeye bastı ama onların hiçbiri bizi geri döndürmeye yaramadı." demişti ki Güngez gösterge panelinin en sağında yer alan ve daha önce Şabalak'ın da basmadığı, üzerinde GDP yazan düğmeye "Ama Şabalak buna basmadı." diyerek basıverdi. Çünkü Güngez, bunun "Geri Dönüş Programı" anlamına geldiğini tahmin etmişti. Basar basmaz da mekiğin bilgisayar sisteminden sesli bir uyarı duyuldu. "Görüntüsü dönüştürülecek bir mesaj bulunamadı." Bu sırada mekiğin ana ekranında kırmızı uyarı ışığı yanıp sönüyordu. Uyarı sürekli tekrarlanıyordu.

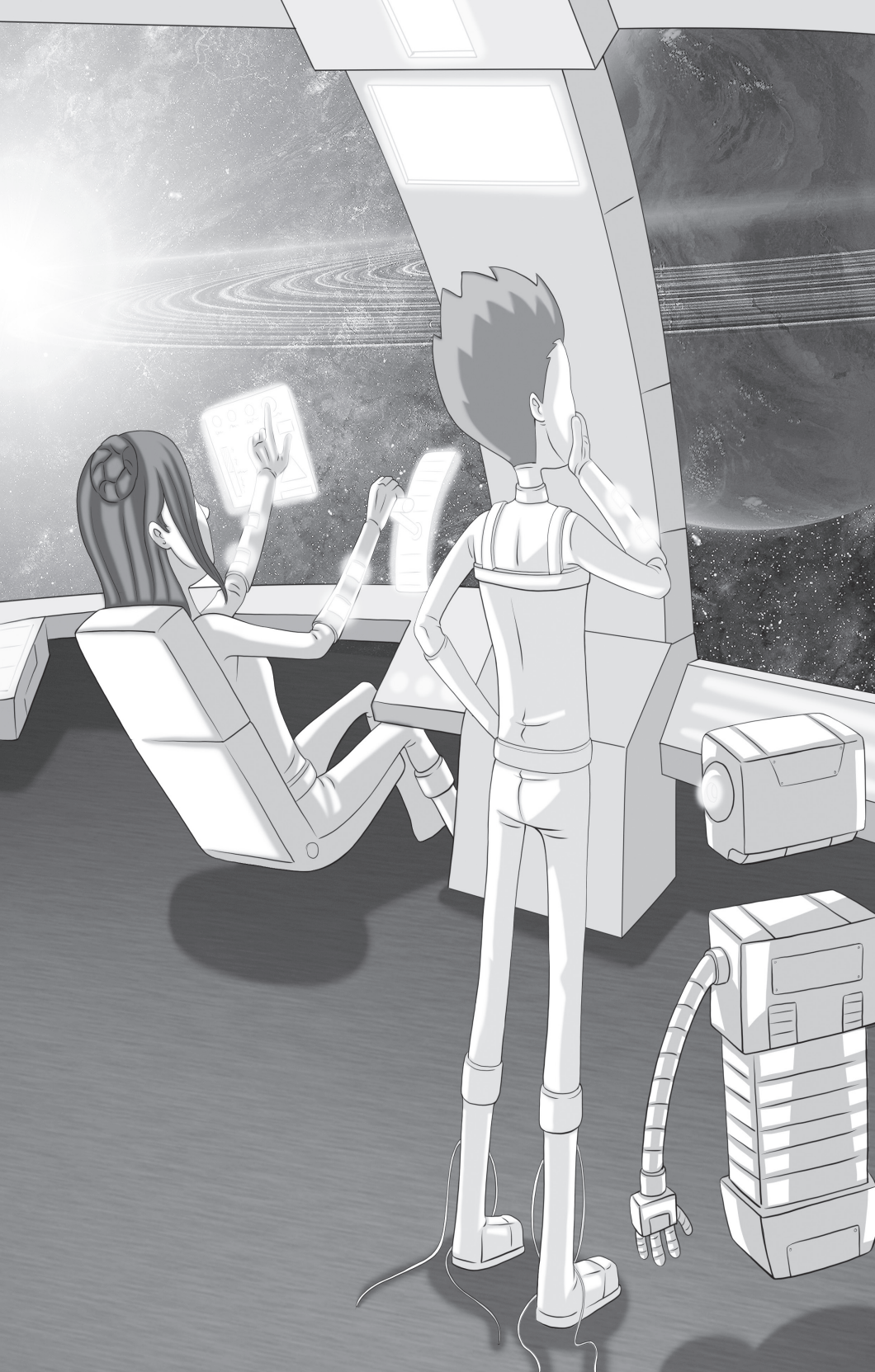
Aygez ve Güngez şaşırıp kalmışlardı. Güngez, bu düğmeye tekrar basarak uyarıyı sona erdirdi. "Demek

bu düğme, Görüntü Dönüştürme Programıymış. Vay canına! Yani mekiğe gelen mesajları görüntüye dönüştürüyor demek ki.” dedi şaşkınlıkla. Aygez ise yine her zamanki gibi, tedbirli ve temkinli hâlini bozmayarak, “Şabalak, hemen bu GDP’yi (Görüntü Dönüştürme Programı) hafızana kaydet.” dedi. Ardından da kardeşine dönerek, “Sana inanamıyorum Güngez. Bilmediğin bir düğmeye, hem de sonucunu düşünmeden basmayı nasıl göze alabiliyorsun anlamıyorum.” dedi hayretle.

Aygez daha sonra kontrol panelinin başında robotik sesler çıkararak, bu büyük mekiğin nasıl çalıştığını çözmeye çalışan Şabalak’a, “Sen de elini çabuk tutsan iyi olacak. Yoksa bir daha Uçukkaçıkya’ya hiç dönemeyeceğiz.” dedi.

Güngez şaşkıncı. “Bu mekiğin sistemini neden bu kadar karmaşık yapmışlar ki böyle?” diye sordu. Aygez ona doğru döndü ve ters ters bakarak, “Bir daha bunu yapma Güngez, her geçen saniye zaten aleyhimize işliyor. Tedbiri elden bırakmamalıyız. En ufak bir hatamızda sonsuza dek geri dönemeyebiliriz.” diyerek kontrol panelinin önünden ayrıldı.

Üstü büyük camlardan oluşan kumanda odasının önüne doğru ilerleyerek gitgide küçülen gezegenleri Uçukkaçıkya’ya baktı. Onunla birlikte bir gezegen daha küçülüyordu, kendilerine düşman Fesatya. Uçukkaçıkya’nın uyduları Pırl ve Işıl’ın parıltısı uzaklaştıkça giderek sönüyordu. Uzay mekiği hâlâ bu gezegenlerin çekim alanının etkisindeydi. Aygez bu sefer panik hâlini bırakmıştı. Pes etmiş gibiydi. Camdan baktığında gördüğü manzara onu ürkütse de şu an için yapacak bir şey olmadığını biliyordu.

"Her şeye rağmen daha dikkatli olmalıyız. Öyle ya da böyle bu mekiğin dilini çözeceğiz." sözleri çıktı ağzından.

Güngez ise hâlâ düğmelerin üzerindeki harfleri yorumlayarak düğmeye basma fikrinde ısrar ediyordu, "İyi de Aygez, bu panelde yüzlerce düğme var. Hangisinin ne işe yaradığını çözene kadar kaybolmuş oluruz bile. En azından kendi mekik bilgilerimize dayanarak doğru tahminde bulunabiliriz bence."

Aygez hâlâ camdan bakmaya devam ederek, "Bunun işe yaramadığını sen de gördün işte. Anla artık. Bak Şabalak bile zorlanıyor. Ne yapalım, sabırlı olacağız. Dönmek için hâlâ ümidimiz var." dedi.

Güngez biraz önce bastığı, üzerinde GDP yazan düğmeye bakarak, "En azından bir düşmanın ne işe yaradığını çözdük ve Şabalak da kaydetti." diye konuştu.

Tam bu sırada Şabalak da garip sesler çıkararak kendi etrafında dönmeye başladı. Komik bir biçimde anlaşılmasız şeyler söylüyordu, "Th 90 katı. 232. Th 038 90 90, katı." Güngez, Şabalak'ın bu hâline sinir olmuştu. Canı da sıkkin olduğu için sataşacak yer arıyordu ve elini Şabalak'a uzatarak, "Sen ne diyorsun öyle ya, bu mekik devrelerini mi bozdu? Her şey senin yüzünden oldu zaten ama suç benim üstüme kaldı." dedi hıncını ondan almak istercesine.

Aygez de Güngez de Şabalak'ın arada bir bozulup saçmalamasına alışkındı. Bu sebeple söylediği şeyleri çoğu zaman ciddiye almıyorlardı. Şabalak tekrar "Th, Th, Th." diye söylendi. Güngez ise bu duruma daha fazla dayanamayarak camın önündeki Aygez'in yanına geldi. Aygez, ona hâlâ kızgındı. "Bütün bunların sorumlusu sensin Güngez. Şabalak'a suç bulma.

Birincisi, sana mekiğin içine hiç girmeyelim demiştim. Ama sen ısrar ettin. İkincisi, ayakkabı bağcığını sorumsuzca bağlamayarak kazaya sebebiyet verdin.”

Güngez bu sefer ona karşılık vermedi. Artık söyleyecek bir sözü kalmamıştı.

İki kardeş korku dolu gözlerle, mekiğin kumanda odasının camına yapışmış, umutsuz ve çaresiz bir şekilde gittikçe küçülen gezegenlerine bakmaktaydılar. Uçukkaçıkya gezegeni küçüldü, küçüldü. Sonsuz uzay boşluğunda bir toplu iğne başı gibi gözüküyordu. Sonra da tamamen görünmez oldu. Artık çocuklar, karanlık uzay boşluğunda yapayalnızdılar. Kullanmasını bilmedikleri bu büyük ve donanımlı uzay mekiğinin sistemini çözmeleri epey bir zaman alacağına benziyordu. Mekik, kendi otomatik sisteminin bildiği, ama çocukların bilmediği bir hedefe doğru gidiyordu.

Aygez ve Güngez hiç konuşmadan, öylece camdan dışarıya, yıldızlarla dolu olan derin ve karanlık uzay boşluğuna bakmaya devam ediyorlardı. Sessizliği bozan tek şey robotları Şabalak'tı, "Veri çözme sistemim devrede. Diit, duuut, duoot, diiiit... Veri çözme sistemim devrede. Diit, duuut, duoot, diiiit... Siz merak etmeyin, merak etmeyin. Diitt, duut..."

İçlerini çaresizlik ve umutsuzluk kaplayan çocuklara, artık Şabalak'ın söyledikleri hiç de inandırıcı gelmiyordu. Her zaman onlara yardımcı olan bu emektar robotları Şabalak bile, mekiğin sistemini çözme konusunda yetersiz kalmıştı! Bu durum nasıl bir karmaşanın içine hapsoldüklerini anlamalarına yetmişti.

40. BÖLGE'DEKİ SIR

Olaydan 2 saat önce Sereya'da...

Uçukkaçıkya gezegeninin Sereya ülkesinde yine güzel, aydınlık bir sabahı. Aygez, yatağının tam tepesindeki cam tavandan üzerine düşen güneşin ışığıyla uyanmıştı. Hem geceleri hem de gündüzleri çıplak gözle rahatça görülebilen, Uçukkaçıkya'nın 2 uydusu Pırıl ve Işıl'ı seyrediyordu.

Erkek kardeşi Güngöz ise, "Ben biraz daha uyu-yacağım, rahatsız etmeyin lütfen." diyerek yanında duran bir el kumandasının düğmesine basarak cam tavanı kararttı. Aygez kardeşine seslendi. "Güngeezz, hu hu!" Güngöz oralı bile olmadı. Yüzü Aygez'e dönük bir şekilde sağ yanına dönmüş bir vaziyette, gözlerini kapayarak, "Biraz daha uyuyayım." mesajını vermeye çalışıyordu. Aygez bir daha seslendi. "Güngeezz diyorum sana, kalk hadi artık. Bugün 'Serbest Bölge Uçuş Denemeleri' var. Geç kalacağız derse."

Güngöz bu hatırlatmayı hiç dikkate almadan sert bir hareketle ve yüksek sesli bir şekilde, "Üffff" diyerek Aygez'e sırtını döndü ve parlak yıldızlı örtüsünü kafasına kadar çekti. Aygez'in durmaya niyeti yoktu. "Sen şimdi görürsün." diyerek odadan ışınlanarak çıktı. Biraz sonra da yanında Şabalak ile yine ışınlanarak geri